

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KOZLÓNYA.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak: Helyben és postán keltve: Egy évre 10 ft. — kr. 1/2, évre 2 ft. 50 kr. Fel évre 6 —, Egyes szám 10 —.

Hirdetési díj: Öt napos hirdetés 6 kr. Nagyobb terjedelmű, mint színes több felületű hirdetések, alkalmi szerinti legolcsóbbak.

Miként. Ez a lap újabb időben különar többily visszajelést követelt.

Belföldi hírek.

Nagyváradon két fiatal ember a alatt összevesztett... perze, hogy lett a vége. A párbanuk meg ismét az sege, hogy az egyik csakugyan elesett csak felelemől. Azok is derek gyere-

N. Szébenben önkéntes tüzoltó szult. Nálunk sem ártana. Sopronmezőben és vidékén a himlőjárvány.

Lepra került. Pásztor Bertalan, nemet kir. ügyvezésnél alkalma-rehabilitációban hamis nyugta ki-

Kassán Imre Lőrinc tanfelügyelő és munkássága jubileumát ülte meg. Szólt beszédet: Károly Gy. Hugo mon-

Székely Károly bankomahistó el-egyváradon 1891. és 10-ös bankjegye-

Székely Károly bankomahistó el-egyváradon 1891. és 10-ös bankjegye-

A Martos Várárhelyt meg-

Delutáni posta.

Lányay ur. Andrásy Manónak...

A Magyar Várárhelyt meg-

A Magyar Várárhelyt meg-

A Magyar Várárhelyt meg-

A Magyar Várárhelyt meg-

A Magyar Várárhelyt meg-

A Magyar Várárhelyt meg-

A Magyar Várárhelyt meg-

A Magyar Várárhelyt meg-

A Magyar Várárhelyt meg-

A Magyar Várárhelyt meg-

A Magyar Várárhelyt meg-

A Magyar Várárhelyt meg-

A Magyar Várárhelyt meg-

A Magyar Várárhelyt meg-

A Magyar Várárhelyt meg-

A Magyar Várárhelyt meg-

A Magyar Várárhelyt meg-

A Magyar Várárhelyt meg-

A Magyar Várárhelyt meg-

A Magyar Várárhelyt meg-

A Magyar Várárhelyt meg-

A Magyar Várárhelyt meg-

A Magyar Várárhelyt meg-

A Magyar Várárhelyt meg-

Kell-e ménlőtelep?

(U—i) Sokan vannak olyanok, kik valahányszor valamely hazai jótékony cél előmozdítására ösztönzik a képviselőházat és a kormányt, föl-felhányják, hogy „ha a hazai ménlőtelep ennyi meg ennyi ezret áldozhatunk, áldozunk erre meg arra is, stb.”

Egyenlő példán szolgálhat e tekintetben Oroszország, melynek lőtenyész-tésére már a 15-dik századtól kezdve kiváló figyelem fordult. III. Iván csár nagy lendületet adott annak a „korona-ménlőtelep” szervezésé által, ki a régi ázsiai földt hozosítá meg.

Iwanovna Anna uralkodása alatt a koronához tartozó ménlőtelepek tíz újabb szaporítást, úgy hogy az 1732-dik évi kimutatás szerint már 318 kitűnő apalóval, 1320 anyakanczával, 832 csikóval, 961 kocsióval s 287 különböző használatra alkalmazott lóval — összesen 3718 fajlival rendelkezett a koronán, mely szám csakhamar 4414-re emelkedett.

A 18-dik században csupán a magánosok ménesei 250-re rúgtak, mely szám tokenként oly mérvben növekedett, hogy e század elején már 900 magán-ménés volt az orosz birodalomban. A belföldi lófajok közt legkitűnőbbek a kirgiz- és szibériai, a kalmuk-dóni és ukraini lovak; katonaság használatára pedig legalkalmasabbak a cserkesz, eszth és finnországiak.

Jelenleg a koronának négy ménese van. u. m. 1) a kranovai (1845-ben Orloff grófnőtől vásároltatott) és ménés három osztályu: egyikben angol kiváló páripa-fajok, a harmadikban ügetők. 2) a bjelovodszki ménés, melynek négy osztályu van 12 apaménnel s 150—160 anyakanczával. 3) a janovói. 4) a orenburgi ménés. E fölörölt méneseken kívül van 10 telep 60—158 apaménnel, — s ezenki-

Emlékezzünk régiokról!

A „Magyar Ujság” f. hó 14-ki számában egy tolvai külsemény jelent meg, melyben Zöldi Antal 1839-ki honvédszázados halála emleltetvén, rövid elotrészében a boldogult nagy volt tölthetése, mintha ő századával Tokajnál a Tiszán átkelnie óroszok 24 óráig tartották volna fel. A nélkül, hogy az elhunyt vitéz bajtára érdemeiből legkevésbé is levonnák, a történeti igazság érdekében szükség-szám látom, mint a kérdéses helyen akkor jelen volt honvéd, némi helyreigazítást tenni. Először is valótlannak kell kijelentetnünk a tolvai tudósító amas állítását, mintha Zöldi vagy bárki is 24 óra tartamára az orosz sereget átkelésében akadályozta volna.

Másodszor valótlannak kell nyilvánítanom ama pontot, melyben a tolvai levelező Zöldi százados, mint a muszkák átkelésének akadályozására kirendelt parancsnokot tünteti föl. A tényállítás, melyre még sokan emlékezhetnek az ott jelen voltak közül, ez: A tokajban állomásozó 97-ik zászlóalj őrnagyát: Fülhegyi Henrik parancsot kapott 1849. jan. 24-ken, hogy Tokaj odahagyva, zászlóaljával a Tiszánál túlsó partján foglaljon állást, igyekezve az Eperjes felől előnyomuló muszka hadoszlopot a Tiszán való átkelésben akadályozni. Fülhegyi legott intézkedett a vitéz parancs értelmében, a Rakamás felől parton állást foglalt. Másnap a 82-dik zászlóaljnak két százada érkezett Kassa felől Zöldi és Vészi századosok vezényletével, jelentvén, hogy századjuk a muszkák által a zászlóaljot elmozdították, nem egyesülhettek a zászlóaljot elmozdítottakkal, s ugyanakkor Fülhegyi őrnagy parancsára a Rakamásban — a egy ugyanakkor kirendelt századosot Nagy Faluban szállásoltatott el, egyelőre csak az emlelt két zászlóalossal, egy időben érkezett három hufonos löveget tartván — a Tisza partján visszavonult.

Midőn jan. 27-én az orosz sereg elővédé Kie-Tokaj felől reggeli 9 órakor megérkezvén, a sárból melletti térségen följelölték: Fülhegyi őrnagy azonnal működtetni kezdé a lövegeket, közbe-közbe gyorstűzrel is vezényelvén. Ugyan ekkor a már megjelent huszár századból egy alizsietet a két köztvitelt küldött Rakamásra, Zöldi és Vészi századát onnan a hidfőhöz rendelve ki. A két század egy főjéről később már meg is jelent Zöldi századosal élén s a sűrűn potyogó orosz golyók dacára bátran megállták helyüket, mindaddig, míg három órai heves tüzelés után, a portyázásra kirendelt huszár sereg visszatérvén, jelenté, hogy a muszkák egy Kie-Tokajnál áll, mint Keresztúrál hidat vernek s egész kosák ereke a folyam átúsztatásához készül.

Ekkor Fülhegyi őrnagy — az utolsó ki oda hagyta a tért — a visszavonulásra kiadta a parancsot d. u. 1 ór. a rakamasi cigánybanda, melyet a lengyel származású Fülhegyi a táborban tartott a honvédek lelkesítésére, ráhúzta előbb a „Rakóczy”-t; majd a „Nincs még oda Lengyelország”-ot s a kis sereg zenező mellett szép rendben vonult vissza; akkor éjjel 11 órakor három állomási erős menetes után Nagy-Kállóba érkezvén meg. Mind e helyreigazítás azonban az elhunyt derék honvédszázados dicsőségéből mit sem von le. Zöldi hátrahagyott sem veszélylő parancsok nem volt, sem „egy huszonnegy”-ön nem tartá a muszka sereget, mindasáltal az utolsó köztvitelt, kik a harcort odahagyták a még híven emlékeimben áll, a mint reggeli nagy esakálával százada élén hideg vérel batorította a honvédsereget a sűrűn hulló orosz golyók dacára, s a tokaj-rakamasi töltésen a legszebb rendben húzódtott Fülhegyi rendelkezése vissza. Ennyi amit a történeti igazság szempontjából megjegyezni szükségesnek láttam.

Egy volt honvéd.

A házbérszabályoknak behozatala Debreczenben. Budapestben épen az elmúlt napokban tették meg a szükséges intézkedést, hogy a házbérszabályok újlag átalakításának: erre néve valóban szükség is volt, mert a pesti kedélyre történő heves és erőszakos behatás képes a gondatlan gyermek gondolatmenetet átválttatni, teljesen értette tenni, és az eszmék világát meggyújtani. Ez történt Elíasnál is.

Oktober 5-én teljesen gyermeki érzelmekek és gondolatokkal hagya el otthonát, Hatodikán, midőn atyja karjain vitte Párisba visszatért, a gyermeki gondolatok, a gyermeki öröme, és a gyermeki tapasztalatosság, a lemezzel testőrökkel együtt meg volt úgy. Azon eszmék, gondolatok, és töprengések, melyek rajta uralkodtak, nem korához valók valának. Erővel idéztettek elő, s embezzel tették, a milyennek idős múltával lenni kellett volna.

Miután a szerencsétlen királyi család a Tuilleries-kertbe érkezett, sikerült Elías atyjának, a lakásához vezető útra térni, melyet előtte való nap elhagyott. Fáradság ment az öreg ember, hát karján vité a pont Neuton keresztült, a Rue Dauphine, s utját a pont Neuton felé vette. Egy szót, alacsony ház előtt állott meg, melynek erőse az utcára nézett. Ez épület külseje sem volt csalagató. A vastag elzárt tölgyfa kapu, a belülről deszkákkal ellátott ablakok, a hegyes tető, mind az a szájfényes kinyomtatott kölcsönzött.

Ertesítés.

A Magyar Várárhelyt meg-

Ertesítés.

A Magyar Várárhelyt meg-

Ertesítés.

A Magyar Várárhelyt meg-

Ertesítés.

A Magyar Várárhelyt meg-

Ertesítés.

A Magyar Várárhelyt meg-

Ertesítés.

A Magyar Várárhelyt meg-

Ertesítés.

A Magyar Várárhelyt meg-

Ertesítés.

A Magyar Várárhelyt meg-

Ertesítés.

A Magyar Várárhelyt meg-

